

[Indenrigsministeren.]

menligning paa Grundlag af de sidste 16 Aars Ledighed med Udskydelse af de 4 højeste Procenter. Aarsagen hertil er naturligvis den, at Krigsaarenes og Efterkrigsaarenes store procentvise Ledighed udøvede en saa stor Virkning, at det paa dette Grundlag blev vanskeligt overhovedet at faa Krisekasser aabnet, og det har jeg maattet erkende. Det er f. Eks. bragt til min Kundskab, at en Kasse som Metalarbejdernes, der havde oprettet Krisekasse straks efter Lovens Revision i 1926 —27, ikke trods overordentlig stor Ledighed, som de havde i afvigte Vinter, kunde faa Krisekassen aabnet. Endvidere skete der en Lempelse med Hensyn til Fastsættelse af Tillægsprocenten, som er indeholdt i den nævnte Paragraf, § 19, i Arbejdsløshedsloven. Bestemmelsen der gaar nemlig ud paa, at for saadanne Arbejdsløsheds-kasser, hvor Ledighedsprocenten er 10 eller derunder, skal Tillægsprocenten være 70, og at denne Tillægsprocent nedsættes med 3 pCt. for hver Procent, Ledighedsprocenten overstiger 10. I Bemærkningerne til Lovforslaget, som det her foreligger, vil man finde en ændret Skala, som Indenrigsministeriet og Arbejdsløsheds-kassernes Tilidsmænd er enedes om, og som ganske utvivlsomt vil øge Udsigten til under Krisetider i betimelig Tid at faa Krisekasserne aabnet.

Dernæst er der foreslaaet en Bestemmelse, hvorved der gives Adgang til at faa Krisekasserne aabnet selv i saadanne Tilfælde, hvor de krævede Forhøjelsesprocenter ikke er naaet, nemlig i saadanne Tilfælde, hvor Ledigheden har været meget langvarig, saaledes at mindst 40 pCt. af de arbejdsløse har opbrugt hele deres vedtægtsmæssige Hjælp. Endvidere indeholder Lovforslaget paa et Par andre Punkter Bestemmelser under Litra d., paa hvilke jeg skal tillade mig at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed.

Jeg vil gerne sluttelig om denne Sag sige, at paa det Grundlag, som dette Lovforslag indeholder, er der udfoldet et betydeligt Arbejde fra Arbejdsløsheds-kassernes Lederes Side for at faa Krisekasser oprettet. Jeg beklager, at man langt fra talmæssigt er naaet saa vidt, som jeg mener, man havde haft Grund til at tro, og som det i hvert Tilfælde var ønskeligt. Men jeg haaber og henstiller saa indtrængende, som jeg formaar det, til Rigsdagen, at man giver sin Tilslutning til dette Grundlag, som altsaa allerede i Praksis har været fremført for Arbejdsløsheds-kassernes Medlemmer og for

dem har været bestemmende med Hensyn til deres Stilling til Oprettelse af Krisekasser. Jeg anbefaler Forslaget paa det bedste til hurtig og velvillig Behandling.

Endelig skal jeg tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Lærlingeforholdet*, Dette Forslag var til Behandling i det høje Landsting i forrige Rigsdagssamling, og Landstinget afgav Betænkning om Sagen den 16. Marts 1928, men Forslaget naaede først gennem tredie Behandling lige hen mod Rigsdagssamlingens Slutning, og det naaede derfor ikke frem til Behandling her i det høje Folketing. Jeg skal nu tillade mig at fremsætte det i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget i det høje Landsting, med ganske enkelte og rent formelle Ændringer.

Med Hensyn til dette Forslags Historie skal jeg tillade mig at henvise til de Bemærkninger, som ledsagede Lovforslaget ved dets Fremsættelse for den høje Rigsdag i Fjor. Og jeg skal ligeledes med Hensyn til Enkeltheder i Hovedsagen henvise til de Bemærkninger, som jeg i Landstinget gjorde om dette Lovforslag. Det afviger jo ikke blot paa vigtige Punkter fra det Lovforslag, som fremsattes i Januar 1925 i det høje Folketing, men afviger ogsaa paa væsentlige Punkter fra det Forslag, som af et Flertal blev vedtaget her i Folketinget ved tredie Behandling den 18. Marts 1926. Jeg skal ikke i alle Enkeltheder redegøre for disse Afvigelser, men blot bemærke, at der i det foreliggende Forslag ikke er nogen Adkomst for Ministeren til hvert tredie Aar at fastsætte Maksimumslæretiden i de forskellige Fag; der gives ikke Ministeren Adgang til at fastsætte Maksimumstallet af Lærlinge i de forskellige Fag eller Virksomheder. Der foreslaas ikke oprettet Lærlingekommissioner til at føre Tilsyn med Lærlingevæsenet, til at inspicere Arbejdssteder o. s. v., og heller ikke er der medtaget de af Folketingets daværende Flertal foreslaaede og vedtagne Lærlingenævn eller det tidligere Lovforslags Læreprøvenævn. Det Lovforslag, som vedtoges her i det høje Folketing, var jo i det hele taget et Forslag, som indskød offentlige Myndigheder paa alle Punkter mellem Mester og Lærling, mellem Mesteren og dem, der udøver Forældreretten over Lærlingen.

Efter min Opfattelse har den gældende Lærlingelov i det store og hele virket tilfredsstillende, og jeg mener, at en Lovgivning, som bryder og tilsidesætter Tilidsforholdet mellem Mesteren og Lærlingen, hans Forældre eller Værge, og som paa alle Omraader indskyder offentlige Myndigheder mellem dem, som skal overvaage